

Brüsszel, 2025. november 27.
(OR. en)

15807/25

LIMITE

POLMAR 74
POLGEN 207
COMAR 47
ENV 1263
ENER 615
MAR 165
PECHE 411
RELEX 1541
SUSTDEV 90
TRANS 578
RECH 514
PROCIV 162

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi: a Tanács Főtitkársága
Címzett: az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács

Tárgy: A Tanács következtetései az európai óceánügyi paktumról
– Jóváhagyás

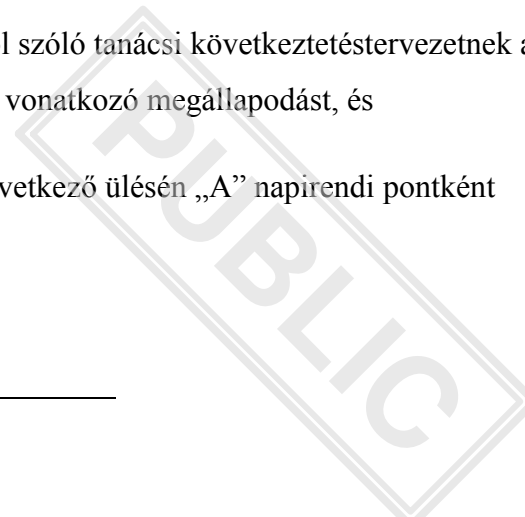
---

1. A Bizottság 2025. június 5-én közzétette az európai óceánügyi paktumról szóló közleményét (9876/25). A tengerügyi kérdésekkel foglalkozó munkacsoport (integrált tengerpolitika) keretében 2025. július 11-én folytatott első véleménycserét követően az elnökség 2025. július 17-én elkészítette az európai óceánügyi paktumról szóló tanácsi következtetéstervezetet.
2. A tengerügyi kérdésekkel foglalkozó munkacsoport (integrált tengerpolitika) 2025. július 24-én, szeptember 19-én, október 16-án és november 14-én megvizsgálta a következtetéstervezetet.
3. Munkacsoporti szinten elvi megállapodás született a szövegtervezetről.

4. Ezért felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy:

- erősítse meg az európai óceánügyi paktumról szóló tanácsi következtetéstervezetnek az e feljegyzés mellékletében foglalt szövegére vonatkozó megállapodást, és
- ajánlja a Tanácsnak, hogy az egyik soron következő ülésén „A” napirendi pontként hagyja jóvá a következtetéstervezetet.

Tervezet – A Tanács következtetései az európai óceánügyi paktumról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

EMLÉKEZTETVE:

- az óceánokról és a tengerekről szóló, 2019. november 19-i tanácsi következtetésekre,
- „A biológiai sokféleség – sürgős fellépésre van szükség” című, 2020. október 23-i tanácsi következtetésekre,
- „A fenntartható kék gazdaság: egészség, tudás, jólét, társadalmi igazságosság” című, 2021. május 26-i tanácsi következtetésekre,
- az akvakultúrára vonatkozó új uniós stratégiai iránymutatásokról szóló, 2022. július 18-i tanácsi következtetésekre,
- a biztonságos, védett, tiszta, egészséges és fenntartható módon kezelt óceánok és tengerek érdekében a nemzetközi óceánpolitikai irányításról szóló, 2022. december 13-i tanácsi következtetésekre,
- az EU felülvizsgált tengeri védelmi stratégiájáról (EUMSS) és az ahhoz kapcsolódó cselekvési tervről szóló, 2023. október 24-i tanácsi következtetésekre,
- az Európai Tanács 2025. március 20-i következtetéseire,
- a COP30-ról szóló, 2025. október 21-i tanácsi következtetésekre,
- a vízügyi rezilienciára vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2025. október 21-i tanácsi következtetésekre,

1. ÜDVÖZLI az EU és tagállamai által az óceánpolitikai irányításban betöltött vezető szerep előmozdítására irányuló, az európai óceánügyi paktumról szóló, 2025. június 5-i bizottsági közleményt és annak a Bizottság általi, az óceánokkal foglalkozó harmadik ENSZ-konferencián való ismertetését; a szóban forgó közlemény átfogó stratégiai kezdeményezést jelent, amely az uniós óceánpolitikai irányítás erősítését, valamint a tagállamoknak a nemzetközi jog – különösen az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS) – értelmében a felségterületét képező és joghatósága alatt álló tengervizek hosszú távú egészségének, fenntarthatóságának és rezilienciájának biztosítását célozza; továbbá **HANGSÚLYOZZA**, hogy az óceánpolitikák tekintetében összehangolt és integrált uniós keretre van szükség, amely alkalmas a környezetvédelmi, a társadalmi és a gazdasági célok teljesítésére, nem tartalmaz szükségtelenül összetett szabályozást, amely akadályt gördít a változó feltételekhez való alkalmazkodásra irányuló innovációk és lehetőségek, valamint a meglévő szakpolitikák és jogi keretek közötti összhang és hatékony koordináció elé, továbbá ösztönzi a tagállamok és a régiók közötti együttműködést; **KIEMELI**, hogy az óceánügyi paktumnak stratégiai és irányadó keretként kell működnie, végrehajtása során pedig tiszteletben kell tartani a tagállami hatásköröket és a nemzeti körülményeket;

I. MEGERŐSÍTETT IRÁNYÍTÁSI KERET

2. ÜDVÖZLI, hogy a Bizottság „óceánügyi jogszabályra” irányuló javaslatot szándékozik benyújtani, valamint ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy a tengeri területrendezés központi szerepet tölt be, mivel az az arra irányuló kulcsfontosságú stratégiai eszköz, hogy – ökoszisztéma-alapú megközelítést alkalmazva és eszközként szolgálva az óceánügyi paktumban szereplő célkitűzések integrálásához és megvalósításához – integrálni és koordinálni lehessen a különböző tengeri tevékenységeket a környezetvédelemmel és a környezet megőrzésével; SZORGALMAZZA a határokon átnyúló megerősített együttműködést és a tengerekkel kapcsolatos regionális együttműködést, különösen a regionális tengeri egyezmények és a tengermedence-stratégiák révén, megerősítve a nemzeti szintű koordinációt és ágazatközi együttműködést – különös tekintettel a Balti-tengerre, az Északi-tengerre, a Földközi-tengerre, a Fekete-tengerre, az Atlanti-óceánra és az Északi-sarkvidékre –, valamint elismerve az együttműködés fontosságát, adott esetben más tengeri medencékben is; HANGSÚLYOZZA, hogy tengervizeiken továbbra is a tagállamok feladat- és hatáskörébe tartozik a területrendezés, továbbá hogy a szubszidiaritást maradéktalanul tiszteletben kell tartani; FELKÉRI a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tengeri területrendezés végrehajtásával kapcsolatos regionális együttműködés támogatása érdekében a lehető legjobban hasznosítsák a meglévő uniós pénzügyi eszközöket; NYUGTÁZZA, hogy a Bizottság javaslatot kíván benyújtani a tengeri területrendezésről szóló irányelv és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv felülvizsgálatára vonatkozóan; KIEMELI, hogy e felülvizsgálatok keretében az összhang és az egyszerűsítés fokozására kell törekedni, különösen a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvben szereplő ciklusok egyszerűsítésével, a tagállamok általi koordinált végrehajtás elősegítése érdekében, a szubszidiaritás és a tagállami hatáskörök maradéktalan tiszteletben tartása mellett;

3. ÜDVÖZLI, hogy a Bizottság az óceánügyi paktum révén erősíteni kívánja az irányítási keretet, továbbá KIEMELI, hogy a nemzetközi joggal – különösen az ENSZ Tengerjogi Egyezményével – összhangban fontos a tengeri területrendezésről szóló irányelv, a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv, a természet helyreállításáról szóló rendelet, az élőhelyvédelmi irányelv¹ és a madárvédelmi irányelv², a közös halászati politika (KHP), valamint más releváns uniós tengeri és tengerhasznosítási politikák jobb integrációja, koordinációja és megfelelőbb összehangolása; ALÁHÚZZA, hogy ezen integráció során figyelembe kell venni az erőteljes szárazföldi hatásokat, továbbá hogy a „forrástól a tengerig” megközelítést a víz-keretirányelv rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni; KIEMELI, hogy figyelembe kell venni továbbá a partvidékek rezilienciájával kapcsolatos releváns szempontokat, valamint a más nemzetközi eszközökkel való összhangot, és tükrözni kell az EU legkülső régióinak sajátos helyzetét is; HANGSÚLYOZZA, hogy csökkenteni kell a tagállamokra, a polgárokra és a vállalkozásokra háruló adminisztratív terheket és az eljárások összetettségét, valamint el kell kerülni a jelentéstételi követelmények megkettőződését;
4. NYUGTÁZZA az Európai Bizottságnak a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslatában szereplő, az európai óceánügyi paktummal kapcsolatos elemeket; valamint HANGSÚLYOZZA, hogy a meglévő uniós pénzügyi eszközök hatékony igénybevétele és a magánberuházások mozgósítása révén megfelelő támogatást kell biztosítani az óceánügyi paktum végrehajtásához;

---

¹ 92/43/EGK.

² 2009/147/EK.

II. AZ ÓCEÁNOK EGÉSZSÉGÉNEK ÉS FENNTARTHATÓSÁGÁNAK INTEGRÁLT MEGKÖZELÍTÉSE

5. TOVÁBBRA IS mély aggodalommal tölti el az óceánokat érintő globális veszélyhelyzet; KIEMELI, hogy az óceánügyi paktum keretében megvalósuló legfontosabb jövőbeli erőfeszítések egyikének továbbra is annak kell lennie, hogy megvédjük és helyreállítjuk az óceánok egészségét, amely erőforrásaik bármilyen felhasználásának alapját képezi; HANGSÚLYOZZA, hogy a tengeri környezet tekintetében egyre erőteljesebb fenyegetést jelent a szennyezés, az erőforrások túlzott kiaknázása, a tengereinken folytatott emberi tevékenységek hatásai és az éghajlatváltozás; ez pedig veszélybe sodorja a part menti közösségek megélhetését, kulturális örökségét és gazdasági jólétét, a biológiai sokféleséget és a tengeri ökoszisztémák által az 1,5 °C-os hőmérsékleti cél elérésében betöltött központi szerepet;
6. KIEMELI, hogy az óceánpolitikai irányítás tekintetében meghatározó relevanciával bír egyrészt az óceánok és ökoszisztémáik, a tengerek és a tengeri erőforrások védelmére, megőrzésére, helyreállítására, fenntartható hasznosítására és kezelésére, valamint a határozott és sürgős fellépésre irányuló megközelítés, fokozva az intézkedéseket, a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia – többek között óceánjaink legalább 30%-ának hatékony védelme tekintetében a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiában szereplő 2. és 3. cél – végrehajtásának felgyorsítása érdekében, beleértve az uniós tagállamok azon célkitűzését is, hogy a védett területek legalább egyharmada – amely a tagállamok tengeri területeinek 10%-át teszi ki – 2030-ra szigorúan védetté váljon, valamint a 14. fenntartható fejlődési cél valamennyi célkitűzését és az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjében foglalt, az óceánokra vonatkozó egyéb összekapcsolódó célokat, másrészt a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejövő megállapodás (BBNJ-megállapodás) teljes körű és hatékony végrehajtása, globálisan, valamint az Európai Unió és tagállamai által; HANGSÚLYOZZA, hogy az ökológiailag reprezentatív, jól összekapcsolt és hatékonyan kezelt védett tengeri területek koherens hálózata, valamint más, területalapú gazdálkodási eszközök és egyéb hatékony területalapú védelmi intézkedések meghatározó szerepet töltenek be a biológiai sokféleség, az ökoszisztémák és a táplálékhálózatok védelmében és helyreállításában, valamint a part menti közösségek és halászok támogatásában, mégpedig azáltal, hogy a vonatkozó uniós eszközökkel összhangban hozzájárulnak a tengeri élet helyreállításához és megőrzéséhez;

7. TUDATÁBAN VAN annak, hogy a tengeri biológiai sokféleség csökkenését az emberi tevékenységek és azok következményei – többek között az éghajlatváltozás – okozzák; ALÁHÚZZA, hogy szoros kapcsolat van az óceánpolitikai irányítás és a KHP célkitűzései között; valamint KIEMELI a közös halászati politikáról szóló rendelet értékelésének és felülvizsgálatának fontosságát, figyelembe véve e rendelet környezetvédelmi, társadalmi és gazdasági hatásait; HANGSÚLYOZZA, hogy tudományos és ökoszisztéma-alapú, valamint összeadódó hatásokon alapuló megközelítés révén sürgősen vissza kell fordítani a tengeri biológiai sokféleség csökkenését, és jó környezeti állapotot kell elérni minden tagállam tengervizei tekintetében; továbbá ÜDVÖZLI a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv a célból tervezett felülvizsgálatát, hogy pontosításra kerüljenek a célkitűzései, beleértve az éghajlatváltozás jobb integrációját; és HANGSÚLYOZZA, hogy különös figyelmet kell fordítani az említett irányelvben foglalt környezetvédelmi célkitűzések teljes körű megvalósítása felé tett előrehaladás felgyorsítására, valamint a végrehajtás egyszerűsítésének és az adminisztratív terhek csökkentésének biztosítására – különösen a jelentéstétel és az adatkezelés terén –, anélkül, hogy ez veszélyeztetné az irányelv célját, a tengeri környezet védelmét és helyreállítását, valamint a tengeri erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodást; és TUDATÁBAN VAN annak, hogy a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvet integrálni kell és az uniós környezetvédelmi, mezőgazdasági és halászati keretek közötti integráció szükségességét; emellett SÜRGETI, hogy – az ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazásával egyidejűleg – javuljon az összhang a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv és a tengeri területrendezésről szóló irányelv között;

8. HANGSÚLYOZZA, hogy az óceánpolitikai irányítási keretnek a következő fő elveken kell alapulnia: az elővigyázatosság elve; a „forrástól a tengerig” megközelítés, amely kezeli a szennyezést a vízkörforgás minden szakaszában, a szárazföldi forrásoktól a nyílt óceánig; a szakpolitikai döntéshozatal tudományos alapú megközelítése, amely integrálja a rendelkezésre álló legjobb ismereteket és nyomonkövetési adatokat; ökoszisztéma-alapú megközelítés, amely felismeri, hogy az egészséges tengeri ökoszisztémák a tenger és a tengeri környezeteken belüli összetett kölcsönös függőségek fenntartható használatának előfeltételét és alapját jelentik, továbbá prioritásként kezeli a holisztikus, integrált gazdálkodást; valamint a „szennyező fizet” elv;

III. A FENNTARTHATÓ KÉK GAZDASÁG ÉLÉNKÍTÉSE A VERSENYKÉPESSÉG FOKOZÁSA ÉRDEKÉBEN

9. KIEMELI, hogy az óceánügyi paktummal ösztönözni kell és elő kell mozdítani a fenntartható kék gazdaságot, előtérbe helyezve a digitalizációt és a regeneratív innovációt, összhangban az uniós klímasemlegességi és természethelyreállítási célkitűzésekkel, a dekarbonizáció révén, valamint a kutatás, az innováció és a beruházások fokozásával;

10. EMLÉKEZTETVE az európai tengerhasznosítási ágazat, a hajógyártás, a tengeri szállítás és a tengeri útvonalak fontosságára az EU versenyképessége, stratégiai autonómiája és biztonsága szempontjából egy versenyképesebb világban, valamint ELISMERVE az európai hajózás, hajógyárak és technológiaszolgáltatók szakértelmét; az európai tengerhasznosítási ágazatok versenyképességének fokozása érdekében átfogó tengeripari stratégia kidolgozására SZÓLÍT FEL, előtérbe helyezve a dekarbonizációt, a digitalizációt, az innovációt, az intelligens szakosodást, a kutatásba történő beruházást, a tisztességes munkahelyeket, a készségfejlesztést, az európai tengerhasznosítási ágazat induló innovatív vállalkozásai és kkv-jei számára a kockázati tőkéhez való hozzáférés javítását, valamint a fenntartható gyakorlatokra és a versenyképesség növelésére való átállásban való vezető szerepet célzó partnerségeket; HANGSÚLYOZZA, hogy az alkalmazandó nemzetközi szabályok sérelme nélkül növelni kell a tengeri és a tengerhasznosítási szakmák vonzerejét; valamint TOVÁBBRA IS elkötelezett amellyel, hogy a globális szinten egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetben és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetben előmozdítsa a hajózásra vonatkozó globális intézkedéseket;
11. TUDATÁBAN annak, hogy az európai kikötők stratégiai szerepet töltenek be a globális kereskedelemben és katonai mobilitásban; KIEMELVE, hogy a dekarbonizáció, a körforgásosság és az innováció központjaiként lehetőségek rejlenek bennük; új uniós kikötőstratégiát SZORGALMAZ a kikötők gazdasági, társadalmi és környezeti fenntarthatósági csomópontokká való átalakítása érdekében, előmozdítva a polgári és katonai célú infrastruktúrát, valamint megerősítve a zöld átállást támogató és az általános versenyképességet fokozó energetikai és ipari klasztereket;

12. TUDATÁBAN annak, hogy a halászat és az akvakultúra meghatározó szerepet tölt be az EU élelmiszer-ellátása és élelmezésbiztonsága, valamint az érintett közösségek megélhetése szempontjából; KIEMELI, hogy javítani kell az európai halászati és akvakultúra-ágazati termelők versenyképességét és rezilienciáját, beleértve a halászflootta korszerűsítésének és dekarbonizációjának a támogatását is, aminek együtt kell járnia a fenntarthatóbb halászatra és akvakultúrára történő átállással, valamint a jogi keret egyszerűsítésével;

IV. A PART MENTI KÖZÖSSÉGEK ÉS A SZIGETEK VÉDELME ÉS SZEREPÉNEK MEGERŐSÍTÉSE

13. HANGSÚLYOZZA, hogy a part menti közösségek rezilienciája és az óceán egészsége szervesen összefügg egymással; KIEMELI, hogy a part menti és a szigeti közösségek társadalmi-kulturális és gazdasági életképessége, valamint a tengeri tevékenységek fenntarthatósága az egészséges, jól működő óceánoktól és tengerektől, az emberi tevékenységek fenntartható irányításától, valamint az éghajlatváltozás hatásaihoz – így például a tengerszint emelkedéséhez, a tengerparti erózióhoz és a gyakoribbá váló szélsőséges időjárási eseményekhez – való alkalmazkodás elősegítésétől függ; KIEMELI, hogy meg kell előzni vagy minimalizálni kell az óceánjainkra és a tengereinkre nehezedő nyomást, beleértve az éghajlatváltozást és a szennyezés valamennyi típusát, továbbá támogatni kell a fenntartható kék gazdaságtól függő diverzifikált gazdasági ágazatokat, amelyeknek az európai óceánügyi paktum legfontosabb prioritásai közé kell tartozniuk; e tekintetben ÜDVÖZLI a part menti és a szigeti közösségek alkalmazkodási erőfeszítéseikhez a szigetekről és a part menti közösségekről szóló, a Bizottság által bejelentett közlemény keretében nyújtott fokozott támogatást; KIEMELI, hogy javítani kell a regionális, a nemzeti és a helyi szintek közötti koordinációt, és azt be kell építeni a döntéshozatali folyamatokba, továbbá hangsúlyozza az ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazásának fontosságát; továbbá HANGSÚLYOZZA, hogy a fenntartható halászat és akvakultúra, valamint a tengeri szállítás alapvető szerepet játszik a globális élelmiszer-ellátásban, valamint – egyéb ágazatok mellett – a turizmussal és a tengeri energiatermeléssel együtt fontos szerepet tölt be a part menti közösségek gazdaságában;

14. FELHÍVJA A FIGYELMET a fenntartható turizmusra vonatkozó jövőbeli európai stratégia fontosságára, amely várhatóan támogatni fogja a part menti és a szigeti úti célokat abban, hogy javítsák az egymás közötti koordinációt, továbbá a közös irányítási és nyomonkövetési kereteiket, valamint azon képességüket, hogy alkalmazkodjanak az új kihívásokhoz, biztosítva ezáltal, hogy a turizmus fejlesztése összhangban legyen a tágabb értelemben vett környezeti fenntarthatósági célokkal;
15. EMLÉKEZTET arra, hogy különös figyelmet és megfelelő támogatást kell biztosítani az EU legkülső régióinak, valamint – az EU számára tényleges stratégiai és gazdasági jelentőséggel bíró – társult tengerentúli országoknak és területeknek ahhoz, hogy ellensúlyozni tudják a szigetjellegüket, és ki tudják elégíteni a társadalmi, gazdasági és ökológiai igényeiket, valamint az energia- és élelmiszer-szükségletüket;

V. AZ ÓCEÁNKUTATÁS, AZ ÓCEÁNOKKAL KAPCSOLATOS TUDÁS, ISMERETEK ÉS KÉSZSÉGEK ALAPVETŐ SZEREPE A KÉK INNOVÁCIÓ SZEMPONTJÁBÓL

16. ÜDVÖZLI az óceánmegfigyelési kezdeményezést; HANGSÚLYOZZA, hogy az óceánokkal kapcsolatos megbízható ismeretek, a szabványosított tengeri adatok, valamint a fokozott adatgyűjtés és nyomon követés elengedhetetlen a hatékony óceánpolitikai irányításhoz, a biztonságos hajózáshoz, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz és a tengeri erőforrások fenntartható használatához; megerősített adatkezelési kereteket, továbbá fokozott ágazatközi és határokon átnyúló együttműködést SZORGALMAZ a következő területeken: óceánkutatás – beleértve az óceánokra nehezedő nyomást és annak nyomon követését is –, ismeretmegosztás és képzés, ideértve a tengerrel kapcsolatos munkaerő tovább- és átképzését is; továbbá HANGSÚLYOZZA, hogy az óceánokkal kapcsolatos ismeretekre építve intézkedéseket kell hozni, kihasználva az óceánokkal kapcsolatos adatok kormányzása tekintetében – többek között a regionális tengeri egyezmények szintjén – meglévő eszközöket, valamint megerősítve a tudomány és a szakpolitika közötti kapcsolatot, többek között a European Digital Twin Ocean fejlesztése révén;

17. EMLÉKEZTET arra, hogy az óceánok és a tengerek, valamint állapotuk, dinamikájának és ökoszisztémáinak jobb megértése, védelme és helyreállítása érdekében fontos támogatni a kutatást, az innovációt és a nyílt hozzáférésű adatokat, lehetővé téve ezáltal az átalakító erejű fellépést és a kék innováció megvalósítását; HANGSÚLYOZZA az óceánokkal kapcsolatos ismeretek megerősítésének, valamint a polgárok és a fiatalok politikai döntéshozatalba való bevonásának a fontosságát;

VI. A TENGERI BIZTONSÁG ÉS VÉDELEM MINT ALAPFELTÉTEL

18. EMLÉKEZTET az EU tengeri védelmi stratégiájára mint azon általános támogató keretre, amelyen keresztül az EU és tagállamai fellépnek a tengeri érdekek védelme, valamint a polgáraik, az értékek és a gazdaságuk uniós szintű vagy nemzeti szakpolitikák révén történő védelme érdekében, miközben előmozdítják a nemzetközi szabályokat és a nemzetközi jogot, különösen az ENSZ Tengerjogi Egyezményének való teljes körű megfelelést;
19. EMLÉKEZTET arra, hogy az EU és tagállamai megerősítik globális tengeri védelmi szolgáltatói szerepüket a közös biztonság- és védelempolitikával (KBVP), valamint a hajók és a tengerészek biztonságához és védelméhez hozzájáruló egyéb eszközökkel összhangban, továbbá globális ellátási láncokat tartanak fenn olyan régiókban, mint például a Vörös-tenger, a Guineai-öböl, Afrika szarva és a Fekete-tenger;

20. FELHÍVJA A FIGYELMET a követelményeknek nem megfelelő hajók és az „árnyékflotta” által az EU-ra és tagállamaira, továbbá a világ tengereitől és óceánjaitól függő más országokra jelentett kockázatokra, beleértve a tengeri környezetet, a tengerészeti biztonságot és a tengeri védelmet, a kritikus infrastruktúrát, valamint a nemzetközi tengerjogot és tengerészeti előírásokat fenyegető veszélyeket; KIEMELI, hogy az árnyékflotta aláássa a hajózás régóta érvényes nemzetközi szabályozását, amelyet azért vezettek be, hogy az egész világon fenn lehessen tartani a tengeri és vízi úton – többek között az Északi-sarkvidéken, az Atlanti-óceánon, valamint a Fekete-, az Északi-, a Balti- és a Földközi-tengeren – történő szállítást; FELSZÓLÍTJA a tagállamokat, a Bizottságot és a főképviselőt: saját hatásköreik keretein belül segítsék elő, hogy célzottan és összehangolt módon lehessen reagálni az árnyékflotta által jelentett fenyegetésekre;
21. HANGSÚLYOZZA annak fontosságát, hogy az EU a KBVP keretében – a tengeri helyzetismeretre összpontosítva – folytassa a haditengerészeti műveleteinek intenzívebbé tételét, többek között az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség által kifejlesztett információmegosztási rendszerek révén; HANGSÚLYOZZA továbbá, hogy sürgősen javítani kell az EU és tagállamai kritikus tengeri infrastruktúrájának rezilienciáját – a felszínen és a víz alatt egyaránt –, beleértve a tenger alatti kábeleket és csővezetéseket is, valamint hogy e tekintetben uniós, regionális és nemzeti szinten fokozni kell a kiberbiztonsági kérdések és a tengeri területen jelentkező egyéb hibrid fenyegetések kezelésére irányuló erőfeszítéseket; HANGSÚLYOZZA, hogy a fel nem robbant hadianyagok (UXO), köztük a vegyi lőszeres kockázatot jelentenek a tengeri ökoszisztémákra és infrastruktúrára nézve, és SZORGALMAZZA az e kihívások hatékony kezelését célzó nemzetközi együttműködést; ÜDVÖZLI a Bizottság arra irányuló tervét, hogy összehangolt stratégiát dolgozzon ki a fel nem robbant hadianyagok eltávolítására;

22. ÜDVÖZLI a kábelbiztonságra vonatkozó cselekvési tervről szóló közös közleményt, továbbá FELSZÓLÍTTJA a tagállamokat, hogy hozzanak sürgős és hatékony intézkedéseket, és működjenek együtt egymással, a Bizottsággal, a főképviselővel és más releváns szereplőkkel – például a NATO-val –, teljes mértékben tiszteletben tartva az átláthatóságra, a viszonyosságra és az inkluzivitásra vonatkozóan elfogadott irányadó elveket, valamint az EU és a NATO döntéshozatali autonómiáját, mégpedig egyes tagállamok biztonság- és védelempolitikája egyedi jellegének sérelme nélkül, és figyelembe véve valamennyi tagállam biztonsági és védelmi érdekeit; KIEMELI a parti őrségi feladatokat és a tengeri védelemhez való hozzájárulás szempontjából kulcsfontosságú egyéb releváns feladatokat ellátó releváns nemzeti hatóságok szerepét; HANGSÚLYOZZA az uniós, regionális és nemzeti szintű, ágazatközi információmegosztás fokozásának jelentőségét a tengeri területen;

VII. NEMZETKÖZI ÓCEÁNPOLITIKAI IRÁNYÍTÁS ÉS MEGERŐSÍTETT ÓCEÁNDIPLOMÁCIA

23. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy – a 2024. december 12-i A/RES/79/144. sz. ENSZ-határozatban foglaltakkal összhangban – az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye teremti meg az óceánban és a tengerekben végzett valamennyi tevékenység jogi keretét; ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy az erőteljes, szabályokon alapuló multilateralizmus keretében megvalósuló nemzetközi szerepvállalás meghatározó fontosságú ahhoz, hogy érdemi eredményeket lehessen elérni a nemzetközi óceánpolitikai irányítás javítása terén;

24. EMLÉKEZTET az őslakos népek jogairól szóló nyilatkozat elfogadásáról szóló, 2007. szeptember 13-i A/RES/61/295. sz. ENSZ-határozatra; ELISMERI, hogy az őslakos népek fontos szerepet töltenek be a tengeri ökoszisztémákkal kapcsolatos őshonos ismeretek birtokosaiként; VÁLTOZATLANUL elkötelezett amellett, hogy a megőrzést és a fenntartható hasznosítást célzó intézkedések meghozatalakor támogassa és előmozdítsa az őslakos népek és a helyi közösségek részvételét és a velük való együttműködést, valamint azok szerepvállalását;
25. VÁLTOZATLANUL elkötelezett az óceánok és tengerek védelmére irányuló globális erőfeszítésekben való nemzetközi szerepvállalás, illetve amellett, hogy kapcsolatot tartson a nemzetközi partnerekkel és a regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel, a regionális tengeri egyezményekkel és azok cselekvési terveivel és stratégiáival, továbbá a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokkal az olyan globális kihívások kezelése érdekében, mint például a tengerszennyezés, a halállományok kimerülése és a tengeri biológiai sokféleség csökkenése, beleértve a hatékony ellenőrzéseket és vizsgálatokat, a bevált gyakorlatok megosztását, a szabványok harmonizálását, a halállományokkal való kiegyensúlyozott gazdálkodás biztosítását, valamint a szinergiák előmozdítását a 14. fenntartható fejlődési cél, és az Egyesült Nemzetek 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjében és az óceánok védelméről szóló nemzetközi megállapodásokban foglalt, óceánokkal kapcsolatos célok elérése érdekében; TUDATÁBAN VAN az Északi-sarkvidék tengeri környezetének egyediségével és sérülékenységével, és továbbra is elkötelezett amellett, hogy támogassa az Északi-sarkvidéki Tanácsot a tengeri környezet védelmével kapcsolatos munkájában;

26. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az EU zéró toleranciát alkalmaz a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan (IUU) halászatot illetően; e tekintetben TÁMOGATJA a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatról a nem uniós országokkal folytatott párbeszédet és az uniós kártyarendszert; SZORGALMAZZA a nemzetközi és a többoldalú együttműködés megerősítését, valamint a halászhajók tulajdonosi struktúrái átláthatóságának biztosítását; új stratégiai és ambiciózus megközelítést SZORGALMAZ az EU külső fellépésével kapcsolatban a globális halászati irányítás, valamint az óceánokkal és a tengeri erőforrásaikkal való fenntartható gazdálkodás tekintetében, többek között a fenntartható halászati partnerségi megállapodások új generációjával;
27. ÜDVÖZLI a BBNJ-megállapodás közelgő hatálybalépését; HANGSÚLYOZZA elkötelezettségét amellet, hogy ösztönözze és támogassa a BBNJ-megállapodás további megerősítését, valamint teljes körű és hatékony végrehajtását;
28. ÜDVÖZLI az óceánokkal foglalkozó harmadik ENSZ-konferencia sikerét és eredményeit, valamint az ENSZ 2025. június 30-i A/RES/79/314. sz. határozatát, amellyel jóváhagyta a konferencia által elfogadott, „A mi óceánunk, a mi jövőnk: együtt a sürgős fellépésért” című nyilatkozatot, amely ambiciózus fellépésre szólít fel az óceánok és ökoszisztémáik védelme, megőrzése, fenntartható használata és helyreállítása érdekében; FELSZÓLÍT annak maradéktalan végrehajtására, valamint KIEMELI az EU és tagállamai által e tekintetben benyújtott önkéntes kötelezettségvállalások jegyzékét; TÁMOGATJA az óceánokkal foglalkozó harmadik ENSZ-konferencián megfogalmazott, a műanyagokról szóló ambiciózus szerződésre vonatkozó nizzai figyelmeztető felhívást, valamint FELSZÓLÍT a tárgyalások és a tájékoztatási tevékenységek folytatására egy olyan, jogilag kötelező erejű nemzetközi megállapodás kidolgozása és elfogadása érdekében, amely célja a műanyagszennyezés megszüntetése – többek között a tengeri környezetben – a teljes életcikluson alapuló megközelítés révén;

29. TÁMOGATJA az uniós tagállamok által a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság (ISA) keretében végzett jelentős munkát, amelynek célja egy olyan megbízható szabályozási rendszer kialakítása a potenciális jövőbeli mélytengeri bányászatra vonatkozóan, amely az elővigyázatosság elvén, valamint a legmagasabb szintű környezetvédelmi előírásokon és a kellő tudományos ismereteken alapul, hogy ezáltal biztosítani lehessen, hogy az ilyen tevékenységnek ne legyenek káros hatásai az ENSZ Tengerjogi Egyezményében meghatározottak szerinti Terület tengeri környezetében;
30. ÜDVÖZLI az európai óceánügyi paktumban megfogalmazott szándékokat a nemzetközi óceánpolitikai irányítás megerősítésére, valamint az EU stratégiai óceándiplomáciájának eszközeit és célkitűzéseit.
-